

Bethlehem

Vu. Fonds Het Goede Doel vzw., Doornstraat 11A,
8970 Poperinge 2009/11 – Pro manuscripto.

Wanneer men in kerk en theologie over ‘koningschap van God’ spreekt, klinkt dat meestal vanzelfsprekend ‘almachtig’ triomfalistisch.

We zoeken echter de andere mogelijkheid. Het ‘bevrijden’ (JSJ' ישע) van Deze ‘Koning’ (MLK הַמֶּלֶךְ יְהוָה) is voor ons misschien veel minder ‘zegevierend’. Het werkt meer dan velen willen doen geloven 'ontwapenend'.: Wordt deze God zelf niet (uit ballingschap) bevrijd, om als de bevrijde te worden tot waarachtig geschiedend of te geschieden bevrijder van zijn geknechte volk – zó, dat de naties het met hun eigen ogen zien?

Koning JHWH

PSALM 98

Vertaling

<p>Doen kennen de bevrijding</p> <p>voor de ogen der naties openbaarde Hij Zijn gerechtigheid feestgedruis voor het aangezicht van de Koning: Jahwe!¹ (vert. J. Ridderbos)</p> <p>4a schreeuwt voor JHWH, heel de aarde, 4b breekt uit en jubelt en</p>	<p>Zing voor de HEER een nieuw lied: wonderen heeft hij verricht. 1. Zijn rechterhand heeft overwonnen, zijn heilige arm heeft redding gebracht. 2 De HEER heeft zijn overwinning bekendgemaakt, voor de ogen van de volken zijn gerechtigheid onthuld. 3 Hij heeft gedacht aan zijn liefde en trouw voor het volk van Israël. De einden der aarde hebben het gezien: de overwinning van onze God¹.</p> <p>4 Juich de HEER toe, heel de aarde,</p>
--	---

¹ יְשׁוּעָה yeshuw`ah {yesh-oo'-aw}

<p>speelt!</p> <p>5a speelt voor JHWH met de citer,</p> <p>5b met de citer en de stem van spel,</p> <p>6a met klaroenen en de stem van de bazuin.</p> <p>6b schreeuwt voor het aangezicht van de koning JHWH.</p> <p>7a laat razen de zee en wat haar vol maakt,</p> <p>7b de wereld en die daarop wonen.</p> <p>8a laat de stromen klappen in hun hand,</p> <p>8b laat de bergen tezamen jubelen.</p> <p>9a voor het aangezicht van JHWH.</p> <p>9b want hij komt om te rechten de aarde.</p> <p>9c rechten zal hij de wereld met gerechtigheid</p> <p>9d en de volken met recht-door-zee-beleid.</p>	<p>juich en jubel, zing het uit.</p> <p>5 Zing voor de HEER bij de lier,</p> <p>laat bij de lier uw lied weerklinken.</p> <p>6 Blaas op de ramshoorn en de trompetten,</p> <p>juich als de HEER, uw koning, verschijnt.</p> <p>7 Laat bruisen de zee en alles wat daar leeft,</p> <p>laat juichen de wereld met haar bewoners.</p> <p>8 Laten de rivieren in de handen klappen en samen met de bergen jubelen</p> <p>9 voor de HEER, want hij is in aantocht als rechter van de aarde. Rechtvaardig zal hij de wereld berechten, de volken oordelen naar recht en wet.</p>
--	--

*Koning en koning zijn***MLK מֶלֶךְ als verbum qal:**

Ps.93,1 De Aanwezige is koning! - Ps.96,10 Zegt aan de volken:
De Aanwezige is koning! - Ps.97,1 De Aanwezige is koning! Ps.
99,1 De Aanwezige is koning.

MLK מֶלֶךְ als nomen

(gezegd van God/JHWH):⁸

Ps.95,3 Een groot koning boven alle goden - Ps 98,6 schalt tot
het gelaat van de koning de Aanwezige! - Ps.99,4 En sterk is de
koning die het recht liefheeft. Koning klinkt in deze
tekstfragmenten als overwinningsroep: triomf voor de (enige
echte ware) koning! De volken staan erbij als getuigen, als
volkstribunaal: vanwege bevrijding van gerechtigheid (uit de
'gekerkerdheid', de ballingschap, het slavenhuis): de aarde vol
(vervuld) van recht als (enige echte ware) orde (MSJPT). - MLK
als nomen – subject: komt niet voor in de psalmen 90–100. -
MLK als nomen – object: komt ook niet voor in de psalmen 90–
100.

MLKH (malkah) – koningin – komt niet voor in de psalmen.

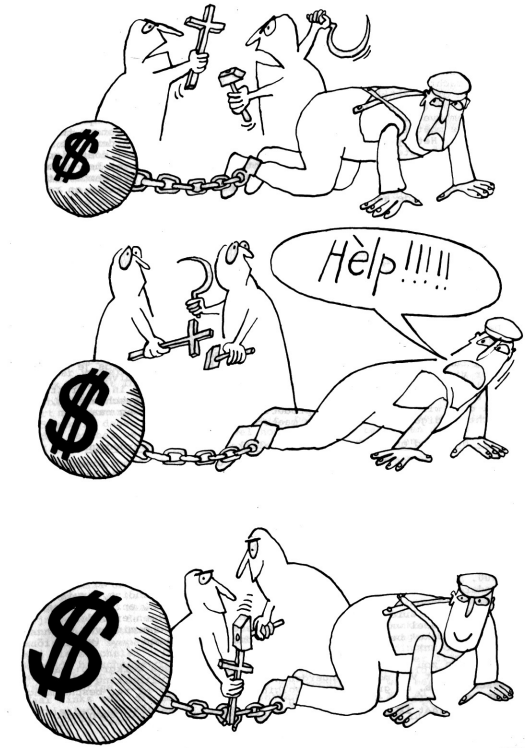
MLKWT (malkoet) – koningschap/koninkrijk – staat niet in Ps.
90–100.

*Redden - bevrijden***JSJ' יָשַׁע als verbum hifil² (HWSJJ'–LLO)**

staat in de groep Ps.90–100 alleen in Ps 98,1c. - Het derivaat van
het verbum JSJ': JSJW'H als *nomen* (JSJW'TW/JSJW'T) staat in Ps
98,2a.3b. In Ps.90–100 komt het nomen als subject niet voor,
behalve in: Ps.91,16 (91,15: Invocabit': Roept hij mij dan

² Hifil werkwoordvorm causatief, veroorzakend.

antwoord ik hem, bij hem ben ik in benauwenis; ik bind hem los en ik eer hem.): Met lengte van dagen verzadig ik hem en ik laat hem zien mijn bevrijding.

Het nomen **ישע** als object staat in:

Ps.96,2 Zingt voor de Aanwezige, zegent zijn naam, meldt van dag tot dag zijn bevrijding! - Ps 98,2 Bekend gemaakt heeft de Aanwezige zijn bevrijding, - Ps 98,3 Gezien hebben alle uitersten der aarde het bevrijden van onze God.

Onthaal

De koning wordt onthaald met een nieuw gezang. Keer op keer opnieuw moet de mens ontdekken dat Hij komt. Die komst brengt ook iedere keer opnieuw 'bevrijding', heil, voorspoed הוֹשִׁיעָה לָּוּ van het werkwoord יָשַׁע waarin we inderdaad de stam met de betekenis *redden, bevrijden* terugvinden³. De SVV geeft voor vers 3 " *Hij is gedachtig geweest Zijner goedertierenheid, en Zijner waarheid aan het huis Israels; en al de einden der aarde hebben gezien het heil onzes Gods*"

Bevrijden is de term die hier doorklinkt. We proberen de tekst te lezen zoals hij voor die volkeren te vatten was. De koning bevrijdt het land van zijn vijanden. Dat ondervinden ze als hij ter plaatse regeert. Hij laat die bevrijding kennen met Zijn rechter hand. De betekenis van deze 'rechter arm'⁴ leiden we af uit Ex. 6,5v. De vier woorden van verlossing/bevrijding, die hun plaats hebben gekregen in de Joodse liturgie van de Sederavond zijn de neerslag van die openbaring. Weg vanonder de dwangarbeid (van Egypte). Gered uit de slavendienst. Met uitgestrekte arm, met grote gerichten. Genomen tot volk nemen en Ik ben jullie tot God.

³ Integraal bijbels ook de stam van Jezus.

⁴ Ex.6,5v. : "Ik zal jullie uitleiden van onder de dwangarbeid van Egypte; Ik zal jullie redden van de slavendienst; Ik zal jullie verlossen met uitgestrekte arm, met grote gerichten; Ik zal jullie Mij tot volk nemen en jullie tot God zijn."

Daarom staan er ook op de sedertafel vier bekers, vier verwijzingen naar Gods beloften, waarop vier keer op de bevrijding gedronken wordt.

Zo gezien klinkt "Amen" op die bevrijding als een "Santé", de Joden gebruiken het woord 'lechajim', tot leven.

Het Hebreeuws biedt in deze aanhef de moeilijkheid dat men zowel '**overwinning**' met de gestrekte arm verbindt en zo de imperialistische tendens ondersteunt als verwijst naar de '**bevrijding**'. Vanuit het taaleigen kan het ook gaan om 'een' bevrijding. JHWH kan dan subject en object zijn.

De vertaling zou dan luiden:

1c 'vrijheid verschafte Hem Zijn rechter hand,'

2a 'De HEER maakte zijn bevrijding bekend,'

3b 'Zo zagen de einden der aarde de bevrijdingsdaad van onze God.'

De tekst houdt zo de dubbele inhoudt vast – maar geeft toch duidelijk genoeg aan dat het om bevrijding gaat. God bevrijdt enerzijds zichzelf (uit 'de grote verdrukking', uit 'de ballingschap', uit 'Egypte'). Zó maakte Hij zijn (eigen) bevrijding bekend – deze bevrijdingsdaad is te verstaan als hoopvol gebeuren voor de volken – de einden der aarde. Zij zien zijn bevrijding. En ook zij krijgen in alle betekenissen uitzicht op – hun eigen – bevrijding, evenals deze koning die uit (tegen) de verdrukking (in) opkomt als overwinnaar van onheil. Die bevrijd is uit vernedering om tot bevrijden te dienen – wat niet overeenkomt met het traditionele koningschap (absolute heerschappij).

JESAJA 52, 4–12

Vertaling Deuterocesaja

<p>7a hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van die nieuws brengt,</p> <p>7b die doet horen: wat gaaf is, die nieuws brengt: tof wat goed is, die doet horen: bevrijding</p> <p>7c die zegt aan sion: koning geworden is jouw god!</p> <p>8a de stem van hen die uitkijken naar jou –</p> <p>8b zij heffen hun stem tezamen, zij jubelen,</p> <p>8c want oog in oog zien zij met welgevallen de terugkeer van JHWH naar sion.</p> <p>9a breekt uit, jubelt tezamen, verdordheden van Jeruzalem,</p> <p>9b want getroost heeft JHWH zijn volk,</p> <p>9c losgekocht heeft hij Jeruzalem.</p> <p>10a ontbloot heeft JHWH de uitgestrekte arm van zijn heiligheid</p> <p>10b voor de ogen van al de naties.</p> <p>10c en alle einden van de aarde zullen zien</p>	<p>7 Hoe welkom is de vreugdebode die over de bergen komt aangesneld, die vrede aankondigt en goed nieuws brengt, die redding aankondigt en tegen Sion zegt: ‘Je God is koning!’</p> <p>8 Hoor! Je wachters verheffen hun stem, samen barsten ze uit in gejuich, want ze zien het met eigen ogen: de HEER <i>keert terug</i> naar Sion.</p> <p>9 Breek uit in gejubel, ruïnes van Jeruzalem, want de HEER troost zijn volk, hij koopt Jeruzalem vrij.</p> <p>10 De HEER ontbloot zijn <i>heilige arm</i> ten overstaan van alle volken, en de einden der aarde zien</p>
--	--

<p>10d de bevrijding van onze god.</p> <p>11a wijkt af, wijkt af, trekt uit, vandaar.</p> <p>11b het onreine zullen jullie niet aanraken!</p> <p>11c trekt uit uit het midden daarvan, reinigt je,</p> <p>11d jullie die heffen het tempelgerei van JHWH!</p> <p>12a want niet in haast</p> <p>12b zullen jullie uittrekken en op de vlucht zullen jullie niet gaan,</p> <p>12c want gaande voor jullie aangezicht is JHWH,</p> <p>12d jullie achterhoedende god van Israël.</p>	<p>hoe onze God <u>redding</u> <u>brengt</u>.</p> <p>11 Weg! Ga weg! Ga daar weg!</p> <p>Raak niets aan dat onrein is.</p> <p>Jullie die het heilige gerei van de HEER dragen, ga daar weg en blijf rein.</p> <p>12 Maar jullie hoeven niet overhaast te gaan, jullie vertrek is geen vlucht, want de HEER gaat voor jullie uit, de God van Israël vormt je achterhoede.</p>
---	--

Koning en koning zijn

MLK מֶלֶךְ als nomen

(gezegd van God/JHWH):

43,15 Ik JHWH ben uw koning - 44,6 Zo zegt JHWH koning en verlosser/bevrijder van Isral (44,6–8: getuigen!) - 45,1 Zo zegt JHWH tot zijn gezalfde (Kores), wiens rechter hand Ik gevat heb om volken vóór hem neer te werpen: de lendenen van koningen omgord Ik; om deuren vóór hem te openen, geen poorten blijven gesloten.

Hier zien we in overvloed de associaties tussen koningen en ruimbaan maken voor bevrijding.

MLK מֶלֶךְ als nomen – subject:

41,21 voert uw bewijsgronden aan, zegt de koning van Jacob (rechtsgeding) - 49,7 knechtslied II: koningen zullen dit zien (de verachte, de knecht – als licht van de volken, heil/bevrijding tot de einden der aarde). - 49,23 En koningen zullen uw voedstervader zijn (bij de terugkeer van het volk Israël) - 52,15 knechtslied IV: Zie mijn knecht... om hem (de knecht) zullen koningen verstommen – sluit aan op 52,7vv.
Koningen staan hier pas in 'koninklijke' waardigheid/waarde, wanneer ze 'dienen' tot omzien naar de (ge)knecht(e), die ook hùn licht der wereld is: in dat omzien naar.

MLK מֶלֶךְ als nomen – object:

41,2 Wie heeft hem uit het oosten verwekt, die bij elke schrede de zege (bevrijding!) ontmoet? Wie levert volken aan hem over en doet hem koningen vertreden, wiens zwaard hen maakt tot stof, wiens boog hen maakt tot dwarrelende stoppels?
Waar JHWH 'koning' heet, is heilzaam/bevrijdend handelen het ken- en handel(ing)smerk van het gebeuren. Waar het over andere 'koningen' gaat, zijn zij getuigen van dit goddelijk koningschap.

JSJ יָשַׁע als verbum hif'il (HWSJJ')

staat niet in Deuter0jes 52,7–12.⁹ Maar wel in: 43,12 Ik heb (nieuwe dingen) verkondigd/doen weten, verlost/bevrijd en doen horen (...).Gij toch zijt mijn getuigen. - 45,20 Vergadert u en komt, gij die uit de volken ontkomen zijt. Zij (die volken) hebben geen begrip/kennis/(ge)weten, die hun houten beeld dragen en bidden tot een god die niet verlossen/redden/bevrijden kan. - 46,7 Al schreeuwt iemand tot hem (zo'n god van goud of zilver), hij antwoordt niet, uit de benauwdheid redt/verlost/bevrijdt hij hem niet. - 47,13... laten nu opstaan en u redden/bevrijden, zij die de hemel indelen, die de sterren waarnemen, die maand voor maand doen weten wat u

overkomen zal. - 49,25 Ik (JHWH) zelf zal strijden tegen uw bestrijders en Ik zelf zal uw zonen redden/verlossen/bevrijden. *De boodschap van Deuterogjes klinkt sterk antagonistisch. Enerzijds is er alleen de ene enige ware die bevrijdt: JHWH – geschiedend in bevrijding, ruim baan voor redding van de reddeloze. Anderzijds is er grootschalig de nep van de onechte goden–machten, die niets ‘doen’ of ‘ertoe doen’ – zij redden de geschiedenis niet uit dodelijke grepen, zij doen niets en laten het oude bij het oude, zij dekken die zogenaamde ‘orde’ zelfs. Religie in die zin is bij houten en gouden en zilveren glansgoden te vinden.*

JSJ' יָשַׁע als verbum nif'al⁵ (NWSJJ')

staat in:

45,17 Israël wordt door JHWH verlost/gered/bevrijd. -

45,22 Wendt u tot mij en laat u verlossen/redden/bevrijden, alle einden der aarde. Het derivaat van het verbum JSJ' JSJW'H als nomen (JSJW'TW/JSJW'T) staat in Dtjs 52,7b.10d.

Andere teksten in Deuterogjes:

49,6 knechtslied II: Ik stel u (de knecht) tot een licht der volken, opdat mijn heil/bevrijding reike tot het einde der aarde. - 49,8 knechtslied II: op de dag van mijn heil/bevrijding heb Ik u geholpen.

JSJW'H יָשַׁע als nomen – subject:

51,6 Mijn heil/bevrijding duurt eeuwig en mijn gerechtigheid wordt niet verbroken. - 51,8 ... mijn gerechtigheid duurt eeuwig en mijn heil/bevrijding van geslacht tot geslacht. - Bevrijding gaat ver: tot de einden van de aarde. Zie Dtjs 52,10c vgl. Ps 98,3b. Woordparig gaat bevrijding samen met gerechtigheid: oprichting van gekromden en geknechten.

⁵ Nif'al: eenvoudig passief of reflexief/wederkerig.

JSJW'H שׁע als nomen – object:

52,7 die heil/bevrijding verkondigt - 52,10 en alle einden der aarde zullen zien het heil/de bevrijding van onze God.⁸ Verder niet in Dtjs - In de bevrijding van Zijn volk toont JHWH aan de volkeren wie Hij is, welke koning Hij is. yesju'a staat parallel met 'welbehagen', (49:8), 'gerechtigheid' (45:8,21; 51:6,8) en 'lossen' (49:26). 'Het heeft te maken met Gods uniciteit en zijn vermogen de toekomst aan te kondigen'...

Het aspect van de lotsverbondenheid van de God die met de verdrukten bevrijd wordt (God als 'object' bij JSJ' שׁע) komt in de vertalingen te weinig tot zijn recht. Want – evenals bij Ps 98 – kan hier sprake zijn van een God die zelf bevrijd is (object) om tot bevrijden (subject) te komen voor zijn volk: uit de ballingschap, voorbij de dood.

In die zin kan het perfectum hier met "zullen" vertaald worden⁶

De exodus uit de ballingschap ligt in de tekst. De bevrijdingshymne Ps 98 is ook in die zin te verstaan. Dit gebeuren krijgt 'wereldafmetingen in de vorm van een

⁶ Het perfectum kan – in samenhang met de roep van het beslissende moment hier het best vertaald worden met het klinkende feit dat het geworden is: Koning geworden is ... Tegelijk kan het nu-melding-maken-van-dat-feit een 'gedenkende' werking hebben.¹ De ingressieve vertaling van dit perfectum van Dtjs 52,7 verdient de voorkeur: MLK 'LHYNW, 'Koning is onze God geworden (Jes.52,7) niet mis te verstaan in een historische samenhang'. Het perfectum kan zowel de duur als ook het beslissende begin van een situatie of een gang van zaken aangeven: de roep als signaal van iets ongehoords en ongekennds: 'Er nam Zijn Koningschap aan'.

epifanie aan alle volkeren. (vgl. 40,5).’ Zij worden hier (nog) niet in het heil betrokken. Het gaat om het heil aan Sion, ‘dat aan de wereld wordt geopenbaard’

Thematiek: Redding en Koninkrijk

De thematiek van deze psalmen toont gelijkenis met die van DeuteroJes⁷: ‘De HEER treedt aan als koning op Sion’. Het laat zich minstens vermoeden, dat we hier te maken hebben met een ‘koninklijke’ terugkeer, die tegelijk een ommekeer, een bekering uit de ‘ballingschap’ is. Dat gaat ver uit boven de historie van de zesde eeuw voor Christus – net zoals dat het geval is met de ‘uittocht uit Egypte’. Het voorkomen (terugkomen) van het woord MLK in Ps 98 en DeuteroJes 52,7–12 brengt mij tot de vraag naar de betekenis van MLK. מֶלֶךְ In Ps 98,6b komt MLK voor als "nomen": koning (zelfstandig naamwoord): Schreeuwt voor het aangezicht van de koning⁸ JHWH. In DeuteroJes 52:7c staat MLK als "verbum" (werkwoord 3de persoon perfectum): koning zijn: Koning geworden is jouw God.

We mogen wellicht met Buber drie lagen zien

1. Volks koningschap,
2. De sacralisering ervan in de figuur van de ‘Gezalfde des HEREN’
3. De daarop volgende eschatologisering – waarin het centrale thema van messiaans geloof zijn plaats krijgt: de

⁷ Deze tekst staat precies voor het stuk van de Lijdende Dienaar.

⁸ In het Hebreeuws staat blijkbaar geen bezittelijk voornaamwoord. De Koning, JHWH, dus.

verhouding tussen JHWH en de wereld wordt uiteindelijk vervuld in zijn volkomen koningsheerschappij.

Het 'bijzondere' van JHWH de God van Israël is dat Hij één is en als zodanig ook de enige God, er is geen andere – dan Hij die als de God Israël de God van de volken is: die Israël, de Filistijnen en de Arameeërs naar een 'goed' land geleid heeft (Amos 9,7) (Buber). 'De God van Israël: een Trekgod, een leider van nomadenstammen. Het is goed van zo'n zigeunerachtige typering uit te gaan!

Een volk, een 'groepje vrijgevochtenen', waarvoor deze God ruimte (JSJ'!) scheidt, zelf reisgenoot wordt en hen maakt tot reisgenoten. Deze God is het ook, die 'koninklijk' zijn gang (zijn Weg) gaat in het bevrijding verschaffen aan zichzelf en aan zijn volk.

God, wiens daden in de eigen geschiedenis te ervaren zijn – niet gebonden aan een vaste plaats, zoals de Baäl. Hij zoekt in tegenstelling daarmee 'die Menschen seiner Wahl in ferner Gegend': om ze te halen, te begeleiden en te leiden (Buber). Voorbeelden hiervan vinden we in de verhalen rond Bethel en de Sinai: 'JHWH is niet degene die een Land verschaft aan degene waaraan Hij verschijnt. Hij vindt het niet het belangrijkste dat er engelen opstijgen, de Manifestaties zijn niet belangrijkst, maar Hij wil meegaan, erbij zijn, wandelen met hen, waar ze zijn en waar ze zich ophouden....'

JHWH

De Ene

'Monotheïsme' is een (geloofs)strijd. 'Geloven' is een beweging, een proces: een gang in en door de 'geschiedenis'.

Het proces van het godsgeloof van de tijd van de uittocht tot de tijd van de ballingschap is te typeren als 'een Anders worden', 'een intreden in nieuwe waarden van de Geest en de zeden", niet bekommerd om koninkrijken, maar om de expliciete Koning, de ENE.' Deze 'enigheid' in dit 'monotheïsme' is 'niet die van één 'exemplaar' maar die van het 'IJ in de Ik-IJ-verhouding.

Moloch - Melekh

De strijd spitst zich toe op de 'Molekhisierung'. Moloch (de god die kinderooffers eist) staat met dezelfde letters MLK tegenover melekh (koning). God verzet zich tegen de molekhisering (tot afgod maken / Vergoddelijking) van zichzelf – waarbij de afgrenzing vaak niet duidelijk is. In zekere zin is God de meest kwetsbare, wanneer mensen gelovig of ongelovig manipulerend handelen en spreken. Het probleem is niet 'exact' op te lossen. Het meest heldere weten we natuurlijk best: deze God toont zich melekh in het 'bijzondere' uitleiden van het verstrooide volk: uit Egypte en het bevrijden uit de ballingschap. En dat is te herkennen en te geloven!

Noodzakelijk is dus verzet tegen het syncretisme, waarin de molekhdienst de melekhdienst demoniseert en JHWH wordt gemaakt tot een demonische kracht. Deze God wil in persoon 'de echte Melekh, de echte Führer' zijn. Zoals Abraham uittrekt op de roep van JHWH, zo is de uittocht uit Egypte eveneens een 'Geloofsakt' op grond van de Ik-JIJ-verhouding van het Koninkrijk der hemelen, wordt door JHWH's bevrijding het Volk bevrijdt. JHWH wordt Koning uitgeroepen, Hij alleen, Enig en zonder bemiddeling (Ex.15,18) en JHWH treedt zelf op (Ex. 19,16). Want deze God is Eén en Énig: ongedeeld en onverdeeld present, Aanwezig.

De spanning tussen godsdienst en politiek blijft: juist in hun 'paradoxale tegenstelling' krijgen beide hun relevantie voor 'geschiedenis' en hun relatie naar de mens in zijn geschieden(is).

Vergelijking Ps 98 – DeuteroJes 52

<p>1 een speellied. a zingt voor JHWH een nieuw gezing, 1b want wonderen heeft hij gedaan. 1c bevrijd heeft hem zijn rechter hand 1d en de uitgestrekte arm van zijn heiligheid. 2a doen kennen heeft JHWH zijn bevrijding, 2b voor de ogen van de naties heeft hij onthuld zijn gerechtigheid. 3a gedacht heeft hij zijn goedertierenheid en zijn trouw voor het huis israel. 3b zo hebben gezien alle einden van de aarde de bevrijding van onze god. ii 4a schreeuwt voor JHWH, heel de aarde, 4b breekt uit en jubelt en speelt! 5a speelt voor JHWH met de cither,</p>	<p>7a hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van die nieuws brengt, 7b die doet horen: wat gaaf is, die nieuws brengt: wat goed is, die doet horen: bevrijding, 7c die zegt aan sion: koning geworden is jouw god! 8a de stem van hen die uitkijken naar jou – 8b zij heffen hun stem tezamen, zij jubelen, 8c want oog in oog zien zij met welgevallen de terugkeer van JHWH naar sion. 9a breekt uit, jubelt tezamen, verdordheden van jeruzalem, 9b want getroost heeft JHWH zijn volk, 9c losgekocht heeft hij jeruzalem. 10a ontbloot heeft JHWH</p>
---	---

5b met de cither en de stem van spel,	de uitgestrekte arm van zijn heiligheid
6a met klaroenen en de stem van de bazuin.	10b voor de ogen van al de naties.
6b schreeuwt voor het aangezicht van de koning JHWH.	10c en alle einden van de aarde zullen zien
7a laat razen de zee en wat haar vol maakt,	10d de bevrijding van onze god.
7b het land en die daarop wonen.	11a wijkt af, wijkt af, trekt uit, vandaar.
8a laat de stromen klappen in hun hand,	11b het onreine zullen jullie niet aanraken!
8b laat de bergen tezamen jubelen.	11c trekt uit uit het midden daarvan, reinigt je,
9a voor het aangezicht van JHWH.	11d jullie die heffen het tempelgerei van JHWH!
9b want hij komt om te rechten de aarde.	12a want niet in haast
9c rechten zal hij de wereld met gerechtigheid	12b zullen jullie uittrekken en op de vlucht zullen jullie niet gaan,
9d en de volken met recht-door-zee-beleid.	12c want gaande voor jullie aangezicht is JHWH,
	12d jullie achterhoedende god van israël.

*Sitz im Leben***Kroningsfeesten, eschalogische theologie, cultusdrama**

Er zijn boeken geschreven rond de datering van de psalmen, de mogelijke binding met Kroningsfeesten, eschalogische theologie, cultusdrama, enz.

Dit cultusdrama is volgens Loretz waarschijnlijk overgenomen van de Kanaänieten: hij wijst op de voor de hand liggende analogie met de Kanaänitische intronisatie–vieringen van de B’L (ba’al). Dat was immers het hoofdfest van de Kanaänieten.

Het ontstaan van het ‘Inthronisationsfest Jahwes’ is te zien tegen de achtergrond van Kanaänietische gebruiken (verheffing van de B’L op de ‘Berg van de goden’ ‘in het Noorden’ (Zaphon) na zijn overwinning over Mot). Met recht kan dan ook gezegd worden, dat de Ugarit–teksten in veel opzichten een ‘welkome bevestiging voor oudere, goed gefundeerde hypothesen van het psalmenonderzoek’ hebben geleverd. Schmidt laat open of Israël dat troonbestijgingsfeest heeft overgenomen Hij stelt, dat alleen de overname van de koningstitel met bijbehorende voorstellingen en motieven te bewijzen is.

Het zijn de ‘volken’ – het grote tribunaal, of de tribune van de getuigen van alle tijden en plaatsen – die hier op leven en dood betrokken zijn bij dit gerechtighedsproces – in zowel juridische als ook ‘voortschrijdende’ (procesmatige / processiematige) betekenis: als dat wat ‘zeker’ komt – toekomstmuziek die ‘nu’ (toen) klinkt.